
Je výjimečná, říká o své fakultě nový děkan 1. LF Martin Vokurka

Je výjimečná, říká o své fakultě nový děkan 1. LF Martin Vokurka

Vztah s „první lékařskou“ je pro něj životním spojením. Kromě toho, že ji vystudoval, byl zde i proděkanem a je přednostou jednoho z jejích ústavů. Nejen na nové výzvy a plány se *iForum* ptalo **doc. Martina Vokurky**, nového děkana [1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy](#) .

Jak a kdy dokážete na „svou“ fakultu zapomenout?

V posledních dnech to nedokážu. S fakultou usínám i se probouzím (*s úsměvem*). Je to skoro jako na začátku každého vztahu: jste u procesu tvoření a byla byste ráda, aby to, co vzniklo, nejen fungovalo, ale také se rozvíjelo. Zároveň cítíte potřebu udržovat ve svém životě určitou vyváženost, tedy vymezit si čas jen pro sebe, jinak energii pro tvoření čili další práci nenačerpáte.

Snažím se vypnout při četbě knih, kde vedle uklidnění často nacházím inspiraci. A to, prosím, nemám na mysli knihy vysloveně odborné. Mezi mé oblíbené autory patří Franz Kafka, Robert Musil či Michal Ajvaz. Co mě drží léta, je zájem o starověký Egypt, takže se v nejbližších dnech chystám na výstavu Sluneční králové v Národním muzeu.

Jste autorem či spoluautorem řady publikací. Budete mít ještě čas psát?

Co se týče odborné literatury, vědecké články jsou v současnosti spíše na bedrech mých kolegů. Zrovna teď čekáme, a snad se dočkáme, zveřejnění jedné studie v prestižním odborném časopisu. V oblasti beletrie se občas někde mihne má báseň, ale s prózou je to těžší. Dovolím si přirovnání: próza je teď ta fakulta a poezie je koncentrovaná emoce vycházející z druhé části lidské bytosti...

Jaké jsou přednosti 1. lékařské fakulty a má i slabiny?

Je to v první řadě moje fakulta, kterou jsem vystudoval a kde jsem strávil většinu svého života a teď ji mám vést. Prostě jde o mimořádný vztah. Řekl bych, že je výjimečná. To proto, že v sobě koncentruje velké množství výjimečných lidí. Jsou to lidé, kteří dělají místo a instituci unikátní. Opravdu je tady celá řada osobností, s kterými stojí za to se seznámit, mluvit a spolupracovat. Protože je fakulta opravdu velká, má rozsáhlé prostory, hodně pracovišť, spoustu zaměstnanců a vychází z ní řada nápadů. Na druhé straně občas je třeba hledat společnou cestu. Osobně si kladu za cíl stmelovat odborníky ke společným tématům ať už vědeckým, nebo pedagogickým. A rád bych, aby měli chuť se potkávat.

V čem ještě vidíte své poslání, jaké máte s fakultou plány?

Máme určité úkoly ve výuce a v rozvoji simulační výuky. Byl bych rád, kdyby existovalo propojení lidí, kteří výuku zajišťují. Aby více diskutovali nad tématy výuky a pomohli tak již v průběhu prvního ročníku prohlubovat praktické znalosti studentů. Medici by díky tomu měli vedle medicínské vědy více vnímat skutečnost, že jsou na půdě fakulty lékařské, a tudíž by pro ně mělo být prvořadé umět komunikovat s lidmi. Pak bych rád byl při tom, až se konečně podaří rozjet Kampus Albertov. Mimochodem na opravy čeká ještě několik budov.

A v neposlední řadě je třeba být připraven na vše, co současná covidová situace přinese. Vždyť kdo mohl před rokem vědět, co bude od února řešit? Nemůžete předvídat vše, ale je třeba mít mechanismy, díky kterým jste schopni čelit okolnostem. Obecně bych pak chtěl přispět k tomu, aby zaměstnanci i studenti pociťovali nadšení a byli rádi, že jsou součástí 1. lékařské fakulty, a pobyt na ní si užívali.

Naposledy jsme spolu hovořili v souvislosti s distanční výukou . Pochvaloval jste si online výuku na Ústavu patologické fyziologie ve „vašem“ předmětu *Patofyziologie v kazuistikách*...

To je pravda. Tvrdím, že distanční výuka je vzhledem k časové náročnosti pracnější, než kdyby probíhala v posluchárně. Ale díky vynaložené „vícepráci“ jsme měli možnost získat neocenitelnou zpětnou vazbu, kterou bychom stěží získali při klasické prezenční výuce, kde reagují jen ti „aktivní“. Tato zkušenost byla a je nenahraditelná. Je dobré zjistit, že máme na fakultě mechanismy, které dokážeme využít nejen k náhradě, ale i k doplnění výuky. Dopodrobna máme u nás zpracovávánu řadu online výukových materiálů. Možnost vracet se k nim třeba i v dalších ročnících může být, věřím, pro studenty skvělé. Mohli by být pro prezenční způsob výuky lépe vybaveni předem. Je ovšem samozřejmé, že výuka medicíny vyžaduje i praktické zkušenosti, ať už třeba v laboratořích, či u lůžka pacientů. Musíme usilovat o maximální zachování praktické výuky i ve složitých dobách epidemie. Máme odpovědnost za kvalitní vzdělání budoucích lékařů. Proto se tento úkol dostává do popředí.

Aktem inaugurace budete uveden do funkce děkana poslední zářijový den, ale prakticky jste děkanem už od 1. září. Co prvního jste z děkanského křesla udělal?

(Chvilí se zamyslí.) Pracovnu jsem ještě moc okupovat nezačal, přistupuji k ní s pokorou a úctou ke svým předchůdcům. Zatím tam mají práci lidé z IT oddělení. Skutečně ji beru spíše jako takřka pietní místo, kde na mě fakulta doléhá se vši svou velikostí a velebností. Ale jestli se ptáte na konkrétní akt, ano, podepsal jsem již spoustu dokumentů. Až na výjimky nešlo v prvních dnech o zásadní rozhodnutí. Těmi výjimkami bylo jmenování nových proděkanů a nového kolegia, rovněž bude ustanovena nová vědecká rada. Jde o personální záležitosti, které přešly již z léta. Nejen s vývojem epidemiologické situace budou závažná rozhodnutí přibývat. Čím bych se chlubit neměl, že s novým postem jsem se rozhodl zvolit si nové heslo v počítači, a to jsem za dva dny zapomněl *(dodává s úsměvem)*.

Doc. MUDr. Martin Vokurka, CSc.

Pochází z Prahy. Po maturitě na Gymnáziu Na Zatlance absolvoval v roce 1987 studium na 1. lékařské fakultě UK. Později se tamtéž stal přednostou Ústavu patologické fyziologie i vyučujícím předmětu *Patologická fyziologie* a

Patofyziologie v kazuistikách. Do letošního 31. srpna byl na fakultě proděkanem pro studijní problematiku a teoretickou a preklinickou pedagogiku.
Vedle pedagogické činnosti se věnuje výzkumu. Je autorem či spoluautorem řady učebnic a několika výkladových lékařských slovníků pro odbornou i laickou veřejnost. Píše však též poezii a prózu.